

Til § 18.

Landbrugsministeriet.

28

Landbrugsministeriet. København, den 21. Februar 1906.

Efter at der ved Loven om Statsskovvæsenets Lønningsforhold m. v. af 29. Marts 1904 er opnaaet en væsentlig Forbedring af Lønningsforholdene, for saa vidt angaar Overførsterne, Skovriderne, Plantørerne, Skovfogederne og Opsynsmændene, har Landbrugsministeriet i Erkendelse af det ønskelige i, at ogsaa Skovarbejderne opnaa en Forbedring af deres Kaar, taget de herhen hørende Forhold under nærmere Overvejelse paa Grundlag af en Betænkning, der er bleven afgiven af et af Ministeriet i denne Anledning nedsat Udvalg, bestaaende af de tre Overførstere og tre Skovridere under Statsskovvæsenet, en for hver Overførsterinspektion. Fra disse Overvejelser har man dog i Overensstemmelse med Udvalget ment at maatte udelukke Spørgsmaalet om en almindelig Forhøjelse af selve Arbejdslønnen, idet denne ikke vil kunne forhøjes efter en almindelig, for samtlige Statens Skov- og Plantedistrikter fælles Norm, men som hidtil bør fastsættes for hvert enkelt Distrikt eller Kompleks af Distrikter under Hensyn til de almindelige Arbejdspriser, der til enhver Tid ere gængse paa den paa gældende Egn. Det er imidlertid Ministeriets Agt at foranledige en Revision af Akkordpriserne paa de nordsjællandske Skovdistrikter i det Øjemed der at tilvejebringe et rigtigere Forhold mellem Priserne paa de forskellige Skovningsarbejder. Som det nedenfor nærmere vil blive paavist, vil der derimod paa forskellige andre Omraader kunne hidføres mere eller mindre betydningsfulde Forbedringer af Skovarbejdernes Kaar; men i saa Henseende gør der sig dog en væsentlig Forskel gældende mellem de forskellige Klasser af Skovarbejdere, nemlig paa den ene Side de Arbejdere, der kun træde i et løsere Forhold til Statsskovvæsenet, idet de kun til visse Tider af Aaret for kortere eller længere Tid søge Arbejde i Statens Skove og Plantager, og paa den anden Side de af Statsskovvæsenet til Stadighed beskæftigede Arbejdere, der tillige som Skovløbere eller Hegnsmænd have at udføre forskellige Tjenesteforretninger, og som derfor ogsaa foruden deres Arbejdsfortjeneste have Nydelsen af forskellige dem tillagte Emolumenter. Til Statsskovvæsenets faste Arbejdere maa derhos medregnes et lille, paa nogle faa Distrikter fordelt Antal Arbejdere, der have fri Bolig i de af Skovvæsenet dertil opførte Huse, og som til Vederlag for dette og andre mindre Emolumenter have forpligtet sig til mod sædvanlig Betaling at udføre de Skovarbejder, der til enhver Tid blive dem anviste.

Man skal derfor nedenfor gøre nærmere Rede for de Foranstaltninger, der efter Ministeriets Formening fra Statens Side passende kunde træffes til Forbedring af de i Statsskovene beskæftigede Arbejders Kaar.

1. De aarlige Understøttelser, der hidtil ere blevne tildelte Skovløberne, Hegnsmændene og de „faste Arbejdere“ ved Afskedigelse paa Grund af Alder eller Svagelighed, have som Følge af den endnu gældende Bestemmelse om, at der af et Ministeriums Understøttelseskasse ikke i et Finansaar kan ydes en enkelt Person mere end 200 Kr., kun kunnet være smaa og utilstrækkelige. Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, er der imidlertid paa Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1906—07 under § 18 I. 3. (Landbrugsministeriets Understøttelseskasse) optaget en Bestemmelse om Forhøjelse af det nævnte Maksimum til 300 Kr., og for saa vidt denne Bestemmelse faar Plads paa Finansloven, er det Landbrugsministeriets Agt fremtidig at tilstaa de Skovløbere, Hegnsmænd og „faste Arbejdere“, der paa Grund af Alder eller Svagelighed erholde Afsked efter 20 Aars god Tjeneste, en aarlig Understøttelse af mindst 250 Kr., medens Understøttelsen, naar Tjenestetiden har været 30 Aar eller mere,